فرهیختگان
جهان شهر
شنبه ۲ دی ۱۴۰۲
شماره ۴۰۳۸
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY

تکرار موضع علیه تمامیت ارضی ایران بیش از همه‌چیز نابلدی سیاسی و رسانه‌ای روس‌ها را نشان داد

گنده‌گویی روسی

فرهیختگان

روسیه در کمتر از شش ماه برای دومین بار در همراهی با کشورهای عربی و به‌ویژه امارات متحده عربی، علیه تمامیت ارضی ایران درخصوص جزایر سه‌گانه، موضع‌گیری کرد تا یک بار دیگر نشان دهد که مسکو در بحران‌ها و تحولات پیچیده‌ای که با آن روبروست، توانایی درک درست منافعش را ندارد. اوج این ناتوانی به پس از سال‌های فروپاشی و دورانی بازمی‌گردد که روس‌ها گمان می‌کردند غرب به آنها اجازه نقش‌آفرینی در مسائل جهانی به عنوان یک قدرت تاثیرگذار را می‌دهد. این اتفاق نه تنها نیفتاد که آمریکا راهبرد مهار مسکو در مرزهای فدراسیون روسیه را در دستور کار خود قرار داد و سپس با توسعه ناتو و اتحادیه اروپا به شرق و انقلاب‌های رنگی، حلقه محاصره مسکو را تنگ‌تر کرد. با روی کار آمدن پوتین در روسیه، کمی فضا تغییر کرد اما با این حال، مسکو همچنان از ضعف پیشین رنج می‌برد و توانایی درک درستی از منافعش را نداشت. در بحران سوریه نیز با وجود توسعه دامنه جنگ به عراق و احتمال شعله کشیدن جریان تکفیری به بخش‌های مسلمان‌نشین روسیه، مسکو تنها نظاره‌گر این فضا بود تا در نهایت سردار سلیمانی پس از مذاکرات چندساعته، توانست رئیس جمهور روسیه را به این جمع‌بندی برساند که منافع روسیه در حضور در نبرد است تا ایفای نقش تماشاچی. به طور حتم، اگر داعش در عراق و سوریه سرکوب نمی‌شد، امروز مسکو به جای اوکراین، باید در چچن و مناطق پیرامونی آن با داعش دست و پنجه نرم می‌کرد. به نظر می‌رسد این ناتوانی در پی جنگ اوکراین و فشارهای ناشی از آن علیه روسیه، بار دیگر ضعف دیرینه مسکو در ناتوانی درک منافعش را به نمایش گذاشت. در بیانیه پایانی نشست مجمع همکاری کشورهای عربی و روسیه در رابطه با اختلاف امارات و ایران بر سر جزایر سه‌گانه، به بیانیه مشترک کشورهای شورای همکاری خلیج فارس و روسیه که تیرماه گذشته در مسکو صادر شده بود اشاره شده و از راه‌حل‌ها و ابتکارات صلح‌آمیز با هدف حل مناقشه «از طریق مذاکرات دوجانبه یا دیوان بین‌المللی دادگستری»، بر اساس قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل، حمایت شده است. در بیانیه تیرماه که در مسکو صادر شده بود، وزیران بر حمایت خود از همه «تلاش‌های صلح‌آمیز ازجمله ابتکار امارات متحده عربی و تلاش‌های آن برای دستیابی به راه‌حلی مسالمت‌آمیز برای موضوع جزایر سه‌گانه تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی از طریق مذاکرات دوجانبه یا دیوان بین‌المللی دادگستری» تاکید کرده بودند و آن را مرتبط با رعایت مقررات حقوق بین‌الملل و منشور ملل دانستند.

بیانیه نشست مجمع همکاری کشورهای عربی و روسیه، در ایران با واکنش‌های تندی همراه شد. به عنوان نمونه دکتر علی‌اکبر ولایتی، مشاور امور بین‌الملل مقام معظم رهبری، در یادداشتی نوشت «روسیه به همان چاله‌ای افتاد که چندی پیش چین به درون آن افتاد» و گفت که ادامه ادعاهای امارات درمورد جزایر سه‌گانه منجر به «بی‌ثبات» شدن منطقه خواهد شد و ایران اجازه عملی شدن «ادعاهای باطل» درخصوص خلیج فارس را هرگز نخواهد داد. پس از ولایتی، کمال خرازی، رئیس شورای راهبردی روابط خارجی نیز موضعی گرفت تا نشان دهد ایران به سادگی از کنار این موضوع نخواهد گذشت. او در دیدار کازوتوشی آیکاوا، سفیر ژاپن در تهران به جزایری که روسیه پس از جنگ جهانی دوم به سرزمین خود منضم کرد و ژاپن آن را «اشغالی» می‌داند، اشاره کرد و بهترین راه برای «حل‌وفصل اختلافات ارضی» بین ژاپن و روسیه بر سر جزایر چهارگانه را «مذاکره مستقیم بین دو کشور» دانست. کمی بعد هم حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه، در کنفرانس مطبوعاتی با همتای عمانی خود، ضمن تاکید بر عدم تعارف با هیچ طرفی درخصوص «استقلال و تمامیت ارضی ایران» از احضار سفیر روسیه به وزارت خارجه خبر داد.

اگرچه آن بیانیه رویکرد «توصیه»‌ای داشت اما تکرار همان ادعاها در کمتر از ۶ ماه، در ایران این گزاره که روس‌ها «غیرقابل اعتماد» هستند را مجدد بر سر زبان‌ها انداخته است. برخی تحلیلگران نیز مدعی هستند روسیه به دلیل مخالفت تهران با خواسته‌های غیرواقعی‌اش، چنین موضع‌گیری کرده است. حمایت مجدد روس‌ها از امارات در ماجرای جزایر سه‌گانه، به سرعت در ایران واکنش برانگیز شد و علی‌اکبر ولایتی مشاور امور بین‌الملل رهبر انقلاب به این بیانیه واکنش نشان داد. ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت خارجه ایران نیز بخشی از بیانیه نشست مراکش را «بی‌اساس و مردود دانست و آن را محکوم کرد.» او تاکید کرد: «جزایر ایرانی ابوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک واقع در آب‌های نیلگون خلیج فارس، تعلق ابدی به ایران داشته و جزء جدایی‌ناپذیر سرزمینی جمهوری اسلامی ایران است.» در همین راستا روز گذشته در تماس تلفنی سرگئی لاوروف، وزیر خارجه فدراسیون روسیه، امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه کشورمان نسبت به بیانیه نشست مراکش واکنش نشان داد و جزایر سه‌گانه ایرانی را جزء لاینفک تمامیت ارضی ایران دانست و اشاره کرد: «جمهوری اسلامی ایران هر ادعایی از سوی هر طرفی در این خصوص را کاملا مردود می‌داند.» امیرعبداللهیان با اشاره به مناسبات مثبت و رو به رشد مسکو و تهران یادآوری کرد: «احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها از اصول بنیادین در مناسبات کشورهاست و تهران در موضوع احترام به تمامیت ارضی و مباحث حاکمیتی ایران با هیچ طرفی تعارف ندارد.» لاوروف نیز روابط مسکو و تهران را راهبردی دانست و تاکید کرد: «حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران همواره مورد احترام روسیه بوده است و این سیاست رسمی مسکو هیچ‌گاه نباید مورد تردید قرار گیرد. ما در مذاکرات تنظیم بیانیه پایانی نشست مراکش به صراحت، احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی ایران را مورد توجه قرار دادیم.» با وجود تلاش لاوروف برای اصلاح موضع مسکو در بیانیه پایانی نشست مراکش، به نظر می‌رسد مسکو در مخمصه جنگ اوکراین، نیازمند حمایت‌های کشورهای عربی و به‌ویژه امارات متحده عربی است و از این رو تلاش می‌کند با کارت ایران، از طرف اماراتی امتیاز بگیرد. مسکو درباره میزان حساسیت افکار عمومی در ایران نسبت به تمامیت ارضی و حتی نگاه به روسیه، آگاه است اما با این حال آنها در شرایط پیچیده، یا توانایی درک منافع درازمدت خود را ندارند و یا اینکه چندان به متحدان خود وفادار نیستند. به طور حتم اگر تبعات این مواضع روس‌ها به آنها یادآوری شود، بیانیه سومی در کار نخواهد بود.

واکنش دکتر ولایتی به بیانیه نشست مراکش:

برخی مواضع وزارت خارجه روسیه باعث تاسف است

مشاور رهبر معظم انقلاب ضمن محکوم کردن بیانیه نشست مراکش با حضور برخی کشورهای عربی و کارشناسان روسی، تاکید کرد که ایران اجازه دخالت در امور داخلی خود را به هیچ طرف خارجی نمی‌دهد. دکتر علی‌اکبر ولایتی در گفت‌وگو با تسنیم و در واکنش به اجلاسی که در مراکش برگزار شد، گفت: «این اجلاس با حضور بعضی از عرب‌های بی‌اعتنا به سرنوشت فلسطینیان و کارشناسان روسی در مراکش برگزار شد و بیانیه‌ای را صادر کرد که دارای اشکالات متعددی است که مهم‌ترین آن دخالت در امور ایران تلقی می‌گردد که این اقدام را محکوم می‌کنیم.» وی افزود: «البته ما مسئول اقدامات غیرکارشناسی، غیرمنطقی و مداخله‌جویانه کشورهای دیگر نیستیم اما یادآوری می‌کنیم که باید کشورهای درگیر در منازعات سیاسی، دقت بیشتری در موضع‌گیری‌های خود نسبت به جمهوری اسلامی ایران داشته باشند.» ولایتی افزود: «روابط استراتژیک و دوستانه ایران و روسیه به آسانی به دست نیامده است و در این خصوص می‌بایست منافع دوجانبه و منطقه‌ای در نظر گرفته شود و در شرایطی که روسیه در شرایط پیچیده بین‌المللی قرار دارد، اتخاذ بعضی از موضع‌گیری‌های وزارت خارجه روسیه باعث تاسف است؛ هرچند که برخی فشارهای سیاسی بر روسیه در شرایط پیچیده فعلی موجب می‌شود که برای به دست آوردن امتیازی کم‌ارزش و دست نایافتنی نیز به اعتبار خود لطمه وارد کند.»

مشاور مقام معظم رهبری در امور بین‌الملل همچنین ضمن محکوم کردن مواضع امارات درخصوص جزایر سه‌گانه متعلق به ایران گفت: «امارات که متاسفانه در ارتباط با فلسطینیان و حمایت از کشتار مردم مظلوم غزه و حمایت از اسرائیل مواضع تاسف‌باری را اتخاذ کرده، به جای اقدام عملی برای توقف این کشتار، پرونده کهنه و مختومه این مدعای بی‌اساس را تکرار می‌کند. باید تصریح و تاکید کنم که جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان صاحب اصلی جزایر سه‌گانه با دقت تحرکات بدخواهان منافع ملی و منطقه‌ای را رصد کرده و پاسخ لازم را خواهد داد و قطعیت این تعلق با چنین نشست‌های سست‌پایه خدشه‌دار نخواهد شد.»

از ساختار نظامی صهیونیست‌ها چه می‌دانیم؟ گولانی چرا عقب‌نشینی کرد؟

فرمول فروپاشی ارتش اسرائیل

سیدمهدی طالبی
خبرنگار گروه جهان‌شهر

تیپ گولانی نماد اصلی ارتش رژیم صهیونیستی است. این تیپ ۲۲ فوریه ۱۹۴۸ تاسیس شد تا به پیروزی رژیم در جنگ کمک کند. تیپ پیاده نظام گولانی مدعی است در تمام درگیری‌های مسلحانه اسرائیل پیروزی داشته است. این آمار البته استثناهایی دارد؛ جنگ ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶، جنگ ۵۱ روزه غزه در سال ۲۰۱۴ و حالا جنگ غزه در سال ۲۰۲۳. در هر دو جنگ پیشین، تیپ گولانی به‌عنوان بهترین یگان میدانی رژیم، هرگاه تن به عقب‌نشینی داده، تل‌آویو مجبور به اتمام جنگ شده است. این رویه در جنگ‌های ۳۳ و ۵۱ روزه اتفاق افتاده است. آن‌گونه که منابع خبری می‌گویند این تیپ در جنگ فعلی غزه نیز تن به عقب‌نشینی داده است. رسانه‌ها ۳۰ آذر به نقل از شبکه ۱۳ تلویزیون رژیم اعلام کردند تل‌آویو، تیپ گولانی را از غزه، عقب می‌کشد، زیرا تلفات زیادی را در جریان درگیری با نیروهای مقاومت فلسطین متحمل شده است. سه‌شنبه گذشته پایگاه خبری میدل‌ایست مانیتور در گزارشی به تلفات سنگین صهیونیست‌ها در جریان حمله شبانه به محله الشجاعیه غزه، مواجهه آنها با غافلگیری و کمین‌های پیاپی از سوی رزمندگان گردان‌های عزالدین قسام اشاره و آن را «رویدادی سیاه» در تاریخ رژیم اشغالگر قدس تشبیه کرد که به معنای واقعی کلمه اشک صهیونیست‌ها را درآورد و موجب بی‌آبرویی هرچه بیشتر آنها شده است.

به گزارش الف، این پایگاه خبری نوشته بود که «در آن شب، صهیونیست‌ها وادار به گریستن شدند و بسیاری متوجه شدند که یک گروه مقاومت فلسطینی نظیر حماس که هیچ گونه تانک، جنگنده، بمب‌های هوشمند، زیردریایی یا تجهیزات جاسوسی پیشرفته‌ای را در اختیار ندارد، می‌تواند ضربات مهلکی را به ارتش رژیم صهیونیستی وارد کند که زراد خانه‌ای از تسلیحات پیشرفته و حتی بمب اتم را در اختیار دارد.»

حالا سایت شبکه المنار متعلق به نیروهای مقاومت لبنان روز گذشته (اول دی) در گزارشی با عنوان «عقب‌نشینی گردان ۱۳ جولانی از غزه: شکست در کمین الشجاعیه» به جزئیات این شکست پرداخت. به گزارش المنار چند روز پیش ارتش رژیم از تلفات بزرگی درطول حضور این یگان در محله الشجاعیه غزه خبر داد. همزمان مقاومت نیز تاکید کرده بود حملاتش باعث باروز تلفات سنگین و خسارات عظیم به امکانات زرهی گولانی شده است. حجم این تلفات به اندازه‌ای وسیع بود که بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر رژیم نیز در کنفرانس خبری شنبه گذشته رسما به آن اعتراف کرد.

المنار گزارش داده که در عملیات ۲۱ آذر (۱۲ دسامبر)، رزمندگان مقاومت هفت افسر ازجمله دو افسر عالی‌رتبه گولانی را به هلاکت رساندند. این افراد سرهنگ دوم تومر گرینبرگ، فرمانده گردان ۱۳، سرگرد روعی میلداسی، فرمانده یکی از گروهان‌های گردان ۱۳، سرگرد موشه آوراهام بار اون، فرمانده گروهانی از گردان ۵۱، سروان لیال هایو، فرمانده یکی از گروه‌های گردان ۵۱ و سرگرد بن شیلی، فرمانده گروهانی در یگان ویژه نجات بودند. این تیپ سال ۱۳۹۳ نیز مجبور شده بود به دلیل تلفات بسیار بالا از غزه خارج شود. در جریان جنگ ۵۱ روزه، این تیپ به دنبال ورود به محله الشجاعیه غزه ۹ کشته داد. تداوم این خسارات باعث توقف تلاش برای ورود زمینی به غزه در آن برهه شد. به نظر می‌رسد این بار هم محله الشجاعیه به گورستان و محل شکست قطعی تهاجم زمینی صهیونیست‌ها در غزه تبدیل شده است.

برای درک بهتر تاثیرات عقب‌نشینی تیپ گولانی از غزه باید جایگاه این تیپ را در ساختار نظامی شناخت. این تیپ با دو یگان از سه یگان رزمی خود در غزه حضور داشت و به طور کلی خود ۱۰ درصد از نیروی اصلی نیروی زمینی ارتش رژیم را به شکل کمی تشکیل می‌دهد. به لحاظ کیفی، شاید تیپ گولانی یک سوم توان عملیاتی نیروی زمینی باشد. این جایگاه حکایت از آن دارد که با شکسته شدن تیغ گولانی، تیغ نیروی زمینی و ارتش رژیم نیز در غزه شکسته شده‌اند.

قطعنامه آبکی با رای ممتنع روسیه و آمریکا تصویب شد
آتش بس دائم به تعویق افتاد

سرانجام شورای امنیت سازمان ملل به قطعنامه ۲۷۲۲ - که خواستار «افزایش ارسال کمک‌ها به غزه به منظور کاهش خطر قحطی» است - رای مثبت داد. ۱۳ عضو شورای امنیت به این قطعنامه رای مثبت و روسیه و آمریکا به آن رای ممتنع دادند. پیش‌نویس اولیه قطعنامه پیشنهادی امارات درباره «آتش‌بش بشردوستانه در غزه» قرار بود درطول هفته گذشته به رای گذاشته شود اما با تهدید آمریکا به وتو به تعویق افتاد و این تصویب نسخه تعدیل‌شده آن است. نسخه اولیه پیش‌نویس قطعنامه پیشنهادی امارات خواستار پایان دادن سریع به درگیری‌ها در غزه بود که در این نسخه حذف شده است. واسیلی نبنزیا، نماینده روسیه در سازمان ملل در جلسه شب‌گذشته پیشنهاد اضافه شدن متممی با عنوان «تعلیق خصومت‌ها» در غزه را ارائه داد که توسط آمریکا وتو شد.

سه یگان ویژه ارتش رژیم

به دلیل محیط پیچیده جنگ شهری که در غزه با وجود شبکه عظیم تونل‌ها، پیچیده‌تر نیز بود، تل‌آویو مجبور بود به لحاظ نفرات و تجهیزات از بهترین موجودی‌های خود استفاده کند. رژیم دارای سه یگان ویژه و به لحاظ تجهیزات نیز دارای دو نوع تانک مرکاوا مارک ۴ و مرکاوا مارک ۵ برای نبرد زمینی در غزه بود. «سایرت میرتکل» تحت نظر ستاد کل ارتش، «شاویت ۱۳» تحت نظر نیروی دریایی و «تیپ گولانی» به عنوان جزئی از لشکر ۳۶ زرهی و تحت نظر نیروی زمینی، سه یگان ویژه و اصلی حاضر در ساختار نظامی رژیم هستند. سایرت میرتکل و شاویت نیروهایی ویژه برای ماموریت‌های دشوار مانند کمین، نفوذ به عمق دشمن برای آزادسازی اسرا، اسیر گرفتن از دشمن یا کمین علیه او هستند. این دو نیرو به عنوان یگان جنگی در میدان مستقر نمی‌شوند و زمان ماموریتی آنها بسیار محدود و حتی زیر ۲۴ ساعت است. البته احتمال دارد در عملیات کمین، مدت اختفای آنها بیشتر از یک روز شود، اما در کل حوزه ماموریتی آنها محدود است و تصرف نقاط دشمن کمتر در حوزه آنها قرار دارد. به عبارتی دیگر این دو یگان ویژه به حساب می‌آیند اما یگان‌هایی رزمی با نقطه استقرار مشخص در میدان جنگ و خاکریز و جبهه نیستند. درباره گولانی اما وضعیت متفاوت است. این یگان در محیط‌های عملیاتی مستقر شده و وارد جنگ‌های بزرگ و به نسبت طولانی‌مدت می‌شود. این یگان می‌تواند برای اشغال یا تثبیت مواضع وارد عمل شود. از این رو سایرت میرتکل و شاویت ۱۳ شاخص‌های برای قدرت جنگی رژیم نیستند، بلکه گولانی به دلیل حضور در میدان، بخشی از شاخص قدرت جنگیدن رژیم به شمار می‌رود.

ساختار رزمی در نیروی زمینی

«سپاه زرهی» و «سپاه پیاده نظام» دو بخش رزمی و اصلی نیروی زمینی ارتش رژیم هستند. دیگر بخش‌ها در حوزه‌های اطلاعاتی، مهندسی و تدارکاتی فعالیت دارند و رزمی به شمار نمی‌روند.

سپاه زرهی دارای چهار تیپ فعال و هفت تیپ ذخیره است که در مجموع شامل ۱۱ تیپ می‌شود. سپاه پیاده نظام نیز دارای شش تیپ فعال و ۱۴ تیپ ذخیره است که در مجموع شامل ۲۰ تیپ می‌شود. به طور کلی یگان‌های رزمی نیروی زمینی از ۱۰ تیپ فعال و ۲۱ تیپ ذخیره و در مجموع ۳۱ تیپ تشکیل شده‌اند. این تیپ‌ها در قالب ۱۰ لشکر سازماندهی شده‌اند.

براساس بازآرایی‌های جدید نظامی در غرب، تیپ‌ها از سازمان لشکر مستقل شده‌اند اما در مواردی همچنان لشکر به شکل قرارگاه عملیاتی وجود دارد. تیپ ۱ گولانی نیز بخشی از لشکر ۳۶ زرهی فعالیت می‌کند اما خود بخشی از سپاه پیاده نظام به حساب می‌آید. لشکر ۳۶ دارای سه تیپ است که تنها تیپ ۱ گولانی پیاده نظام است و دو تیپ دیگر - که تیپ ۷ زرهی و تیپ ۱۸۸ زرهی نام دارند - بخشی از سپاه زرهی هستند.

جایگاه تیپ گولانی

نیروی زمینی ارتش رژیم دارای ۱۸۰ هزار نیروست که در پنج بخش، «سپاه زرهی»، «سپاه پیاده نظام»، «سپاه توپخانه»، «سپاه مهندسی رزمی» و «سپاه اطلاعات رزمی» تقسیم شده‌اند. علاوه بر این بخش‌ها نفراتی نیز در قسمت‌های ستادی و اداری فعالیت دارند. نیروهای ۱۰ تیپ فعال رژیم هم در شمار این ۱۸۰ هزار نفر حضور دارند و کادر رسمی ارتش به حساب می‌آیند. نفرات ۲۱ تیپ ذخیره اما از نیروهای ذخیره تامین می‌شوند که کادر رسمی ارتش نبوده و در مواقع اضطراری به خدمت نظامی فراخوانده می‌شوند. این نیروها پیش از فراخوانده شدن در جامعه به کسب‌وکار مشغولند.

هر تیپ در ارتش رژیم، دارای دو تا پنج هزار نیروی عملیاتی در لحظه است. از این رو تعداد کل سربازان حاضر به خدمت در یک تیپ با توجه به مرخصی‌ها و شیفت‌های گردشی می‌تواند دو تا سه برابر این تعداد باشد. به عبارتی دیگر تعداد نیروهای یک تیپ دوهزار نفره در کل بین چهار تا شش هزار نفر است. همچنین تعداد نیروهای یک تیپ پنج هزار نفره بین ۱۰ تا ۱۵ هزار نفر است.

از این رو ۱۰ تیپ فعال ارتش رژیم در مجموع دارای کمتر از ۵۰ هزار نیروی آماده به خدمت در لحظه و با احتساب شیفت‌های گردشی و مرخصی‌ها دارای کمتر از ۱۵۰ هزار نیروی رزمی هستند. تیپ گولانی با توجه به آنکه یک تیپ رزمی مشهور و با حوزه ماموریتی وسیع است، باید از تیپ‌های بزرگ ارتش رژیم بوده و در هر لحظه از پنج هزار نفر سرباز برخوردار است. تیپ گولانی یکی از ۱۰ تیپ فعال نیروی زمینی و بهترین تیپ از میان آنهاست. به لحاظ کمی، آسیب دیدن به آن به معنای آسیب به ۱۰ درصد از بدنه اصلی نیروی زمینی به تعداد ۱۰ تا ۱۵ هزار کادر رسمی و به لحاظ کیفی شامل آسیب بیشتری است.

معنای عقب‌نشینی و ضربه به گولانی

تیپ گولانی دارای هفت گردان است که سه گردان آن پیاده نظام و یک گردان گشتی است. دیگر گردان‌ها نیز وظایفی غیررزمی برعهده دارند، به طور ویژه دو گردان ۱۳ و ۵۱ این تیپ از روزهای نخست جنگ غزه در آن حضور داشته‌اند. در جریان حمله ۱۵ مهر (۷ اکتبر) این دو گردان ۷۲ کشته و تعدادی اسیر دادند. تلفات گردان ۱۳ در این جنگ ۴۱ کشته بود که بیشتر از مجموع تلفات این یگان در جنگ‌های شش‌روزه و یوم‌کیپور به حساب می‌آمد. مقر اصلی نیروهای این تیپ در پایگاه نظامی نهال‌اوز در منطقه علاف غزه قرار داشت که یکی از نقاط اصلی عملیات مقاومت غزه در ۱۵ مهر به شمار می‌رفت.

با توجه به هدف‌گیری دست‌کم ۳۳۵ دستگاه زرهی شامل تانک، نفربر، خودرو و بولدوزر در دور نخست تهاجم زمینی از سوی نیروهای قسام و همچنین تداوم تلفات در دوره دوم تهاجم زمینی و احتساب عملیات دیگر شاخه‌های مقاومت حاضر در غزه مانند نیروهای سرایاالقدس شاخه نظامی جهاد اسلامی، صهیونیست‌ها شاهد نابودی یا آسیب به ۵۰۰ وسیله زرهی خود بوده‌اند. به طور معمول هرکدام از این وسایل، دارای سه خدمه هستند که می‌توان گفت ۱۵۰۰ خدمه برای ۵۰۰ وسیله می‌شود.

علاوه بر سرنشینان وسایل زرهی، نیروهای پیاده نیز آسیب دیده‌اند. روزنامه یدیعوت آحارونوت چندی پیش تعداد زخمی‌های جنگ را بیش از پنج هزار نفر تخمین زده بود. با توجه به آمار بالای کشته‌های ارتش که به صورت رسمی به ۵۰۰ نفر می‌رسد و تا نزدیک هزار نفر تخمین زده می‌شود و همچنین حضور نیروهای ویژه ارتش رژیم در پیشروی‌های داخلی غزه، می‌توان گفت امروزه اکثر نیروهای تیپ گولانی کشته یا زخمی شده‌اند و این تیپ به مرز نابودی رسیده است.